

Cultura i sanitat

No desconec que les meves converses amb els meus volguts llegidors potser no són de les més encertades, entre altres motius per que no les dedico assumptes purament de la localitat o assumptes de la higiene individual, tan importants els uns com els altres; però procuraré emotllar-me a la realitat dels deïtjos, puig escric per tothom i no per un nombre determinat.

No ha d'ésser la norma de aquest humil articulista, que no té la pretensió de volguer fer riure amb elocubracions metafísiques, ni tampoc el de cendre a tot allò que no tingui una explicació a ésser exposat des de les planes d'un diari i quines coses pertoca ensenyar als pares o als mestres i en darrer extrem, als conferenciants.

Educar, en l'ample sentit del mot, vol dir ensenyar de tot i de quiscuna cosa, sigui aquesta la que sigui; al periódic pertoca el vulgaritzar-la, però d'una manera seriosa i sense l'autoritari *magister dixit*, com tampoc descendant a una broma irònica, impròpia de la publicació diària.

Assenyalar viarany a seguir és complicat; assenyalar els curts i directes no és cosa fàcil. Això vol dir que anar a explicar tot lo que necessita la ciutat per a ésser una joia, tindrà una vida sosegada i al ensemps que un llunyà perill de malura, després de les mantes vegades que és dit, no té res de senzill, fora fer-se cansat i inútil per l'insistència repetició.

El dir per cas que ha Gra-

nollers li manquen urinaris públics, que hi han corredors, que no tant sols serveixen per a donar compliment a necessitats molt naturals, si que també per a diposit d'imundícies, fora dir lo que tothom ja sab i ningú arranjat, puig construir aquells i fer complir les ordenances municipals, evitaria el demanar fossin tancats aquells corredors dels que sols tindrien dret al pas els veïns que hi tinguessin sortida directe. Però això tan senzill vols dir-me, pacient llegidor, qui es cuidarà d'evitar-ho o posar-hi esmena? Ningú. Són crits en mig del desert.

I seguint aquest camí, quantes i quantes coses assenyalaríem, que són del domini públic, que coneixen els concellers del nostre Ajuntament i

La transformació urbana i millora higiènica de Granollers

CULTURA GENERAL

El nou edifici escolar respon al major nombre del cens local. A mesura que s'intensifiqui l'acció governativa impeding que els menors d'etat circulin pels carrers en les hores d'estudi o treballin en les fàbriques, serà més sentida la manca d'altre lloc i més per conveniència dels veïns de la part baixa (Palou). L'edifici per a els mestres és senzillament una operació financiera que també resulta en llur benefici. Costeja, ara, l'Ajuntament les despeses de Hoguer que importen 4.000 pessetes l'any; al 6 per 100 representa un capital de 66.000 pessetes, que segurament no s'invertirien d'edificar-se una casa per a vuit famílies.

L'edifici per a ensenyances especials i l'ofici extra local en palés par a més taller. El Municipi posseeix terrenys de sobres, però aprofitar-ho té de traspassar-se la línia ferroviària. Hi cap adquirir al-

segueixen de la mateixa manera.

Si tenim que parlar de la higiene individual o de l'higiene de la casa, sortirà tot seguit ¿on podem realitzar-ho? Si parlo de banys ¿on són els banys? Si parlo de pintures ¿on són els cabals? Si escric fuetejant als ignorants o deixats, ja serem en allò del *magister dixit* i jo sempre he sigut deixeble per a aprendre.

No obstant i lo dit, de quelcom important parlarem, puig sols per a portar-ho a cap es necessita un xic de bon gust i ganes de fer-ho, i afortunadament l'un i l'altre existeix a la ciutat futura que tots admirarem amb satisfacció i ens hi sentirem bé i orgullosos del seu esplendor. — JANO.

tres extensions. L'estudi d'are és per a decidir l'emplaçament i serveis. Domina com a finalitat la idea de que l'Institut arribi a tenir caràcter comarcal; evitaria a molts alumnes residir a Barcelona. Sobrevinguda extraordinària concurrència de forasters s'imposarà per acollir-los amb més comoditat i economia de llurs famílies, edificar-se local a propòsit; ja que a més d'altres consideracions d'ordre intern, millorant-se la de no ésser permès que es visqui en el mateix edifici d'ensenyances.

El disposar d'una biblioteca pública és també desitjos de l'Ajuntament, demostrats en la data més llunyana que la Mancomunitat va crear-ne en alguns poblès. La despesa de més importància, és obtenir local separat, possible d'assolir sense gran esforç de reformar-se, com entra en el projecte de millores, l'edifici del carrer de Corró per a allotjar varis serveis pú-